

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 10.9.2013
COM(2013) 622 final

2013/0302 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart och om upphävande av
Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/87/EG**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Genom rådets direktiv 82/714/EEG av den 4 oktober 1982 om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart¹ infördes harmoniserade villkor för utfärdande av tekniska certifikat för fartyg i inlandssjöfart i samtliga medlemsstater, varvid sjöfarten på Rhen dock uteslöts. De tekniska föreskrifterna i bilagorna till direktiv 82/714/EEG omfattade i huvudsak bestämmelserna om inspektion av fartyg på Rhen i den version som godkändes av Centralkommissionen för Rhensjöfarten (CCNR) 1982.

Villkoren och de tekniska föreskrifterna för utfärdande av certifikat för inlandssjöfart enligt artikel 22 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen har regelbundet setts över sedan dess för de vanligaste fartygstyperna och de anses avspegla den senaste tekniska utvecklingen. Det var önskvärt ur konkurrens- och säkerhetssynpunkt och särskilt för att främja en harmonisering i Europa att fastställa en ram för dessa tekniska föreskrifter för EU:s inre vattenvägsnät i dess helhet. Direktiv 2006/87/EG², som har ersatt direktiv 82/714/EEG, säkerställer därför att unionscertifikat för inlandssjöfart som intygar att alla typer av farkoster helt uppfyller ovannämnda ändrade tekniska föreskrifter är giltiga på EU:s alla inre vattenvägar, inklusive Rhen, och att Rhencertifikat är giltiga på alla EU:s inre vattenvägar.

Enligt artikel 3 i direktiv 2006/87/EG måste fartyg som trafikerar Rhen (zon R) medföra antingen

- ett certifikat som utfärdats i enlighet med artikel 22 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen, eller
- ett gemenskapscertifikat för inlandssjöfart som utfärdats eller förnyats efter den 30 december 2008 och som intygar att farkosten helt uppfyller de tekniska föreskrifterna i bilaga II till direktiv 2006/87/EG, för vilka det enligt tillämpliga regler och förfaranden har fastställts att de motsvarar de tekniska föreskrifter som fastställts enligt den ovannämnda konventionen, utan att det påverkar tillämpningen av övergångsbestämmelserna i avsnittet om övergångs- och slutbestämmelser i bilaga II.

Det är dock svårt att upprätthålla likvärdigheten mellan de två certifikaten. De är kopplade till två olika regelverk, som vardera ett bygger på en separat uppsättning standarder i enlighet med egna specifika regler och förfaranden.

Av säkerhetsskäl och för att garantera lika villkor, krävs utveckling i riktning mot en enda, enhetlig uppsättning tekniska standarder. Detta skulle ge bättre rättslig förutsebarhet och garantera att tekniska anpassningar till teknisk utveckling kan göras inom rimlig tid, så att höga säkerhetsstandarder upprätthålls på EU:s alla inre vattenvägar och innovationer inom sektorn inte hindras.

Eftersom de två rättsordningar som nämns ovan fungerar i enlighet med sina egna regler och förfaranden, kan utvecklingen i riktning mot en enda, enhetlig uppsättning tekniska standarder bara ske gradvis. Som ett första steg är det viktigt att skilja regler

¹ EGT L 301, 28.10.1982, s. 1.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/87/EG av den 12 december 2006 om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart och om upphävande av rådets direktiv 82/714/EEG, EUT L 389, 30.12.2006, s. 1.

som gäller beslutsfattande från regler av mer allmän – icke EU-specifik – förfarandemässig eller teknisk karaktär. I den aktuella versionen av direktivet är dessa bestämmelser inte tydligt åtskilda, vilket gör det svårt att utforma en enda teknisk standard som är tillämplig på båda rättsordningarna.

Som ett andra steg är det viktigt att upprätta lämpliga strukturer som gör det möjligt för EU och CCNR att utarbeta och upprätthålla enhetliga gemensamma tekniska standarder. Det måste därför skapas en särskild struktur med den sakkunskap som krävs för att utarbeta tekniska standarder inom ett sammanhang som omfattar både EU:s och CCNR:s medlemsstater och där andra berörda internationella organisationer associeras. En administrativ överenskommelse undertecknades därför av kommissionens avdelningar och CCNR:s generalsekretariat den 22 maj 2013. I överenskommelsen uttrycks båda parternas avsikt att inrätta en särskild kommitté för detta ändamål under CCNR:s överinseende. Denna kommitté kommer att vara öppen för experter som företräder EU:s och CCNR:s medlemsstater och det kommer också att vara möjligt för andra berörda parter att delta i lämplig omfattning.

Kommittén bör utarbeta tekniska standarder. När denna särskilda kommitté har inrättats kommer den att inleda sitt arbete med att utarbeta tekniska standarder. Det här förslaget gör det möjligt för kommissionen att ta hänsyn till de tekniska standarder som tagits fram av denna särskilda kommitté, genom att hänvisa till dess standarder när de tekniska föreskrifterna i direktivet anpassas till den tekniska utvecklingen eller till internationella organisationers arbete.

Om CCNR, i enlighet med den administrativa överenskommelsen av den 22 maj 2013, skulle agera på ett liknande sätt för att anpassa bestämmelserna om inspektion av fartyg på Rhen så att det även i dessa bestämmelser kan hänvisas till denna nya särskilda kommittés standarder, skulle de administrativa förfarandena för att upprätthålla de tekniska föreskrifterna för fartyg i inlandssjöfart bli effektivare, och standarderna i EU:s rättsordning skulle helt överensstämma med dem i Rhensjöfartens rättsordning.

Vidare hänger vissa ändringar samman med att direktiv 2006/87/EG ändras för första gången efter det att Lissabonfördraget trädde ikraft; de nya reglerna om delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter måste därför införas.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

Den 1 mars 2013 sammankallade kommissionen ett möte med direktörerna med ansvar för inlandssjöfart i medlemsstaternas förvaltningar och inom EES liksom generalsekreterarna i flodkommissionerna. Deltagarna på mötet välkomnade på det stora hela den övergripande strategin för att ändra förvaltningen för att rationalisera uppdateringarna av de tekniska standarderna för inlandssjöfart.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

När det gäller direktiv 2006/87/EG fastställs de tekniska föreskrifterna för fartyg i inlandssjöfart i bilaga II. Genom det föreslagna direktivet omorganiseras innehållet i bilagorna så att dessa endast omfattar aspekter av teknisk eller förfarandemässig karaktär. Aspekter som avser beslutsprocessen tas upp i direktivets huvudtext. Det gäller framförallt följande:

- Likvärdiga alternativ och avvikelser (artikel 18) samt anpassning av bilagorna (artikel 22).

- Genomförande av tekniska inspektioner (artikel 9).

Genom förslaget delegeras befogenheter till kommissionen när det gäller att anpassa direktivets bilagor till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen eller den utveckling inom detta område som följer av arbetet i andra internationella organisationer, särskilt CCNR.

Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta delegerade akter för att anpassa bilagorna, bland annat ändra förslagorna till dokument i bilagorna till direktivet och anta eller ändra administrativa anvisningar.

För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att tillåta vissa undantag från de tekniska föreskrifterna för specifika farkoster, godkänna klassificeringssällskap och godta vissa ytterligare tekniska föreskrifter för vissa zoner som inte är förbundna med en annan medlemsstats farbara inre vattenvägar. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Direktivet har inga budgetkonsekvenser. Vissa verksamheter som är kopplade till direktivet kommer att finansieras genom andra grundläggande rättsakter.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart och om upphävande av
Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/87/EG**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91.1,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁴,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet⁵, och
av följande skäl:

1. Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/87/EG⁶ införs harmoniserade villkor för utfärdande av tekniska certifikat för fartyg i inlandssjöfart på unionens inre vattenvägsnät i dess helhet.
2. De tekniska föreskrifterna för fartyg som trafikerar Rhen fastställs av Centralkommissionen för Rhensjöfarten (CCNR).
3. De tekniska föreskrifterna i bilagorna till direktiv 2006/87/EG omfattar till största delen bestämmelserna om inspektion av fartyg på Rhen, i den version som godkändes av CCNR 2004. Villkoren och de tekniska föreskrifterna för utfärdande av certifikat för inlandssjöfart enligt artikel 22 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen uppdateras regelbundet och anses avspegla den senaste tekniska utvecklingen.
4. Att upprätthålla två olika uppsättningar regler, dvs. regler för certifikat som utfärdas enligt artikel 22 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen och regler för unionscertifikatet för inlandssjöfart, garanterar inte rättssäkerhet och trygghet.
5. För att uppnå en harmonisering på unionsnivå och undvika snedvridning av konkurrensen och varierande säkerhetsnivåer bör samma tekniska föreskrifter för hela EU:s inre vattenvägsnät tillämpas och uppdateras regelbundet.
6. CCNR har byggt upp betydande sakkunskap vid uppdateringen av tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart och denna sakkunskap bör utnyttjas till fullo för de inre vattenvägarna i unionen.

³ EUT C , , s. .

⁴ EUT C , , s. .

⁵

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/87/EG av den 12 december 2006 om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart och om upphävande av rådets direktiv 82/714/EEG (EUT L 389, 30.12.2006, s. 1).

9. Unionscertifikat för inlandssjöfart som intygar att farkoster helt uppfyller de tekniska föreskrifterna bör vara giltiga på alla inre vattenvägar inom unionen.
10. Villkoren för medlemsstaternas utfärdande av kompletterande unionscertifikat för inlandssjöfart för trafik på vattenvägar i zonerna 1 och 2 (flodmynningar) och trafik på vattenvägar i zon 4 bör harmoniseras i högre grad.
11. Av säkerhetsskäl bör standarderna harmoniseras på en hög nivå och på ett sådant sätt att säkerhetsstandarderna för de inre vattenvägarna inom unionen inte blir mindre omfattande. Medlemsstaterna bör dock, efter samråd med kommissionen, tillåtas att fastställa specifika bestämmelser om ytterligare eller mindre omfattande tekniska föreskrifter för vissa zoner, förutsatt att åtgärderna är begränsade till de specifika aspekter som anges i bilagorna III och IV.
12. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att göra undantag från bestämmelserna i detta direktiv i vissa fall som rör farbara vattenvägar utan förbindelse med inre vattenvägar i övriga medlemsstater eller vissa farkoster som enbart trafikerar en nationell vattenväg.
13. Efter tillstånd från kommissionen bör medlemsstaterna också ha rätt att göra undantag från bestämmelserna i detta direktiv för specifika farkoster för att möjliggöra alternativa metoder, främja innovation eller förhindra att oskäligen kostnader uppstår.
15. Unionscertifikat för inlandssjöfart bör utfärdas till en farkost som klarar en teknisk inspektion innan farkosten sätts i trafik. Denna tekniska inspektion bör genomföras för att kontrollera om farkosten uppfyller de tekniska föreskrifterna i detta direktiv. Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör ha rätt att utföra ytterligare inspektioner när som helst för att kontrollera att farkostens fysiska skick motsvarar unionscertifikatet för inlandssjöfart.
16. Det är lämpligt att, inom vissa tidsgränser och med hänsyn till den berörda kategorin av farkost, fastställa giltighetsperioden för unionscertifikat för inlandssjöfart i varje enskilt fall.
17. Det bör fastställas närmare bestämmelser om ersättande, förnyelse, förlängd giltighet och utfärdande av nya unionscertifikat för inlandssjöfart, inom vissa gränser, för att upprätthålla en hög säkerhetsnivå inom inlandssjöfarten.
18. De åtgärder som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/100/EG⁷ måste fortsätta att gälla för fartyg som inte omfattas av detta direktiv.
19. En övergångsordning bör gälla för farkoster i trafik som fortfarande saknar unionscertifikat för inlandssjöfart när de genomgår en första teknisk inspektion enligt de reviderade tekniska föreskrifter som fastställs i detta direktiv.
20. Bindande administrativa anvisningar bör utfärdas för att fastställa närmare regler om tillämpningen av de tekniska föreskrifterna på ett harmoniserat sätt.
21. Ändringar av tekniska föreskrifter måste beaktas med hänsyn till säkerheten för inlandssjöfart och certifikatens likvärdighet. Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt bör därför delegeras till kommissionen när det gäller en anpassning av bilagorna till detta direktiv till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen eller den utveckling på detta område som följer av arbetet i andra internationella organisationer, särskilt CCNR. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under hela sitt

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/100/EG av den 16 september 2009 om ömsesidigt erkännande av fartcertifikat för fartyg i inlandssjöfart (EUT L 259, 2.10.2009, s. 8).

förberedande arbete, även på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar samtidigt överlämnas till Europaparlamentet och rådet och att detta sker i tid och på lämpligt sätt.

22. För att möjliggöra alternativa metoder, främja innovation, förhindra att oskäligen kostnader uppstår, möjliggöra en effektiv process för utfärdande av certifikat eller för att ta hänsyn till regionala förhållanden, bör kommissionens genomförandebefogenheter när det gäller att tillåta vissa undantag från de tekniska föreskrifterna för specifika farkoster, godkänna klassificeringssällskap och godkänna ytterligare eller mindre omfattande tekniska föreskrifter för fartyg som trafikerar vissa zoner som inte är förbundna med en annan medlemsstats farbara inre vattenvägar. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 182/2011⁸.
26. Direktiv 2006/87/EG bör därför upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Klassificering av vattenvägar

I detta direktiv ska unionens inre vattenvägar klassificeras enligt följande:

- a) Zonerna 1, 2, 3 och 4:
 - i) Zonerna 1 och 2: de vattenvägar som är upptagna i kapitel 1 i bilaga I.
 - ii) Zon 3: de vattenvägar som är upptagna i kapitel 2 i bilaga I.
 - iii) Zon 4: de vattenvägar som är upptagna i kapitel 3 i bilaga I.
- b) Zon R: de av vattenvägarna i led a för vilka certifikat ska utfärdas i enlighet med artikel 22 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen, i den lydelse som artikeln har då detta direktiv träder i kraft.

Artikel 2

Definitioner och tillämpningsområde

1. I detta direktiv gäller följande definitioner:
- (a) *farkost*: fartyg eller flytande utrustning.
 - (b) *fartyg*: fartyg i inlandssjöfart eller havsgående fartyg.
 - (c) *bogserfartyg*: fartyg som är konstruerat för att utföra bogsering.
 - (d) *skjutbogserare*: fartyg som är konstruerat för att framdriva en skjutbogserad konvoj.
 - (e) *passagerarfartyg*: dagstursfartyg eller fartyg med hytter som är konstruerat och utrustat för att kunna transportera fler än 12 passagerare.
 - (f) *flytande utrustning*: flytande installationer som bär upp arbetsredskap som kranar, muddringsutrustning, pålkranar eller hissar.

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (g) *fritidsfartyg*: fartyg, annat än passagerarfartyg, som är avsett för sport- och fritidsändamål.
- (h) *volymdeplacement*: volymen av fartygets undervattensskropp, i m³.
- (i) *längd (L)*: skrovets största längd i meter, med undantag för roder och bogspröt.
- (j) *bredd (B)*: skrovets största bredd i meter, mätt på utsidan av bordläggningen (med undantag för skovelhjul, avbärarlist och liknande).
- (k) *djupgående (T)*: det lodräta avståndet i meter mellan den lägsta punkten på skrovet utan att räkna med kölen eller andra fasta fastkopplingar och vattenlinjen vid största djupgående.
- (l) *klassificeringssällskap*: klassificeringssällskap som har godkänts i enlighet med kriterierna och förfarandena i artikel 9.
- (m) *unionscertifikat för inlandssjöfart*: certifikat som den behöriga myndigheten utfärdar för fartyg i inlandssjöfart och som visar att de tekniska föreskrifterna i detta direktiv uppfylls.

2. Detta direktiv gäller följande farkoster:

- a) Fartyg med en längd (L) av 20 meter eller mer.
- b) Fartyg för vilka produkten av L x B x T (längd, bredd, djupgående) ger en volym på 100 m³ eller mer.

3. Detta direktiv gäller även följande farkoster:

- a) Bogserfartyg och skjutbogserare, som är avsedda att bogsera eller påskjuta sådana farkoster som avses i punkt 1 eller flytande utrustning eller att långsides bogsera sådana farkoster eller flytande utrustningar.
- b) Fartyg avsedda för persontransport, som transporterar fler än tolv passagerare förutom besättningen.
- c) Flytande utrustning.

4. Detta direktiv gäller inte följande farkoster:

- a) Färjor.
- b) Militärfartyg.
- c) Havsgående fartyg, inbegripet havsgående bogserfartyg och skjutbogserare som
 - i) trafikerar eller befinner sig på vattenvägar inom tidvattensområden,
 - ii) tillfälligt trafikerar inre vattenvägar och medför
 - ett certifikat som visar att fartyget uppfyller kraven i 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS), eller ett likvärdigt certifikat, ett certifikat över att fartyget uppfyller kraven i 1966 års internationella lastlinjekonvention, eller ett likvärdigt certifikat, och ett IOPP-certifikat över att fartyget uppfyller kraven i 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (MARPOL), eller
 - för passagerarfartyg som inte omfattas av samtliga de konventioner som avses i första strecksatsen: ett certifikat beträffande säkerhetsregler och säkerhetsnormer för passagerarfartyg som utfärdats i enlighet med

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG av den 6 maj 2009 om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg (Omarbetning)⁹, eller

- för fritidsfartyg som inte omfattas av samtliga konventioner som avses i första strecksatsen: ett certifikat från flaggstaten.

Artikel 3

Skyldighet att medföra certifikat

1. Farkoster som trafikerar de inre vattenvägar inom unionen som avses i artikel 1 ska medföra följande:
 - a) När de trafikerar vattenvägar inom zon R,
 - ett certifikat som utfärdats enligt artikel 22 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen, eller
 - ett unionscertifikat för inlandssjöfart som intygar att farkosten, utan att det påverkar tillämpningen av övergångsbestämmelserna i bilaga II, helt uppfyller de tekniska föreskrifter enligt bilaga II för vilka det enligt tillämpliga regler och förfaranden har fastställts att de motsvarar de tekniska föreskrifter som fastställts med tillämpning av den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen.
 - b) När de trafikerar vattenvägar i de övriga zonerna, ett unionscertifikat för inlandssjöfart, inklusive vid behov de specifikationer som avses i artikel 5.
2. Unionscertifikatet för inlandssjöfart ska utformas enligt förlagan i del I i bilaga V och utfärdas i enlighet med detta direktiv. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 24 för att ändra förlagan om detta är nödvändigt för att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, rationalisera administrativa krav eller ta hänsyn till den utveckling på detta område som följer av arbetet i andra internationella organisationer, särskilt CCNR.

Artikel 4

Kompletterande unionscertifikat för inlandssjöfart

1. Alla farkoster som medför ett giltigt certifikat, utfärdat i enlighet med artikel 22 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen, får, om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 5.5 i detta direktiv, trafikera unionens vattenvägar enbart försedda med det certifikatet.
2. Alla farkoster som medför det certifikat som avses i punkt 1 ska emellertid också vara försedda med ett kompletterande unionscertifikat för inlandssjöfart
 - a) då de trafikerar vattenvägarna i zonerna 3 och 4, om de vill dra fördel av att de tekniska föreskrifterna är mindre omfattande på dessa vattenvägar,
 - b) då de trafikerar vattenvägarna i zonerna 1 och 2 eller, för passagerarfartyg, då de trafikerar vattenvägar i zon 3 som inte är förbundna med en annan medlemsstats farbara inre vattenvägar, om den berörda medlemsstaten har antagit ytterligare tekniska föreskrifter för dessa vattenvägar i enlighet med artikel 5.1, 5.2 och 5.3.

⁹ EUT L 163, 25.6.2009, s. 1.

3. Det kompletterande unionscertifikatet för inlandssjöfart ska utformas enligt förslaget i del II i bilaga V och utfärdas av behöriga myndigheter vid uppvisande av det certifikat som avses i punkt 1 och på villkor som fastställs av de myndigheter som har behörighet i fråga om de berörda vattenvägarna. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter för att ändra förslaget om detta är nödvändigt för att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, rationalisera administrativa krav eller ta hänsyn till den utveckling på detta område som följer av arbetet i andra internationella organisationer, särskilt CCNR.

Artikel 5

Ytterligare eller mindre omfattande tekniska föreskrifter för vissa zoner

1. En medlemsstat får, efter samråd med kommissionen och i förekommande fall med förbehåll för föreskrifterna i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen, anta tekniska föreskrifter utöver dem i bilaga II för farkoster som trafikerar vattenvägarna i zonerna 1 och 2 inom dess territorium.
2. Varje medlemsstat får, för passagerarfartyg som inom dess territorium trafikerar vattenvägar i zon 3 som inte är förbundna med en annan medlemsstats farbara inre vattenvägar, behålla tekniska föreskrifter utöver dem i bilaga II. Medlemsstaterna får anta sådana nya ytterligare tekniska föreskrifter enligt det förfarande som avses i punkt 3. Dessa ytterligare föreskrifter får endast omfatta de aspekter som anges i bilaga III.
3. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla de föreslagna ytterligare föreskrifterna senast sex månader innan de planeras träda i kraft, och underrätta de övriga medlemsstaterna.

Kommissionen ska godkänna de ytterligare tekniska föreskrifterna genom genomförandeakter som antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.2.

4. Överensstämmelse med de ytterligare föreskrifterna ska anges i det unionscertifikat för inlandssjöfart som avses i artikel 3 eller – om artikel 4.2 tillämpas – i det kompletterande unionscertifikatet för inlandssjöfart. Sådana bevis på överensstämmelse ska erkännas på unionens vattenvägar i den aktuella zonen.
5. Om tillämpningen av övergångsbestämmelserna i kapitel 24a i bilaga II leder till en sänkning av befintliga nationella säkerhetsstandarder, får en medlemsstat underlåta att tillämpa sådana övergångsbestämmelser på passagerarfartyg i inlandssjöfart som är i trafik på sådana inre vattenvägar i medlemsstaten som inte är förbundna med en annan medlemsstats farbara inre vattenvägar. Under sådana omständigheter får medlemsstaten kräva att sådana fartyg som trafikerar dess icke förbundna inre vattenvägar från och med den 30 december 2008 fullt ut uppfyller de tekniska föreskrifter som anges i bilaga II.

En medlemsstat som använder sig av den möjlighet som anges i första stycket ska underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om sitt beslut och ge kommissionen närmare uppgifter om de tillämpliga nationella standarderna för passagerarfartyg som trafikerar medlemsstatens inre vattenvägar.

Överensstämmelse med en medlemsstats föreskrifter för trafik på dess icke förbundna inre vattenvägar ska anges i det unionscertifikat för inlandssjöfart som avses i artikel 3 eller – om artikel 4.2 tillämpas – i det kompletterande unionscertifikatet för inlandssjöfart.

6. Farkoster som trafikerar vattenvägar endast i zon 4 behöver endast uppfylla de mindre omfattande föreskrifter som anges i bilaga II när det gäller alla vattenvägar i denna zon. Överensstämmelse med de mindre omfattande föreskrifterna ska anges i det unionscertifikat för inlandssjöfart som avses i artikel 3.
7. En medlemsstat får, efter samråd med kommissionen, tillåta partiell tillämpning av de tekniska föreskrifterna eller fastställa tekniska föreskrifter som är mindre stränga än dem i bilaga II för farkoster som uteslutande trafikerar vattenvägar i zonerna 3 och 4 inom dess territorium.

De mindre stränga tekniska föreskrifterna eller den partiella tillämpningen av dessa får endast omfatta de aspekter som anges i bilaga IV. Om en farkosts tekniska egenskaper motsvarar de mindre stränga tekniska föreskrifterna eller den partiella tillämpningen av dessa ska detta anges i unionscertifikatet för inlandssjöfart eller – om artikel 4.2 tillämpas – i det kompletterande unionscertifikatet för inlandssjöfart.

Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla de mindre stränga tekniska föreskrifterna i bilaga II eller den partiella tillämpningen av dessa senast sex månader innan de träder i kraft och ska underrätta de övriga medlemsstaterna.

Artikel 6 **Undantag**

1. Medlemsstaterna får godkänna undantag från hela eller delar av detta direktiv för
 - a) fartyg, bogserfartyg, skjutbogserare och flytande utrustning som trafikerar farbara vattenvägar utan förbindelse med vattenvägarna i övriga medlemsstater via en inre vattenväg,
 - b) farkoster med en dödvikt om högst 350 ton eller farkoster som inte är avsedda för godstransport och med ett volymdeplacement på mindre än 100 m³, vilka kölsträcktes före den 1 januari 1950 och enbart trafikerar en nationell vattenväg.
2. Medlemsstaterna får godkänna undantag från en eller flera av direktivets bestämmelser i fråga om trafik på deras nationella vattenvägar, om det gäller begränsade resor av lokalt intresse eller inom hamnområden. Dessa undantag och den resa eller det område som de gäller ska anges i farkostens certifikat.
3. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla undantag som godkänts i enlighet med punkterna 1 och 2 och underrätta de övriga medlemsstaterna.
4. En medlemsstat som, på grund av undantag som godkänts i enlighet med punkterna 1 och 2, inte har några farkoster som omfattas av bestämmelserna i detta direktiv i trafik på sina vattenvägar behöver inte följa artiklarna 8, 9 och 11.

Artikel 7 **Utfärdande av unionscertifikat för inlandssjöfart**

1. Unionscertifikatet för inlandssjöfart ska utfärdas för farkoster som kölsträcks från och med den [dag för införlivande av detta direktiv] efter en teknisk inspektion som genomförs innan farkosten sätts i trafik för att kontrollera om den uppfyller de tekniska föreskrifterna i bilaga II.
2. Unionscertifikatet för inlandssjöfart ska utfärdas till farkoster som inte omfattades av tillämpningsområdet för direktiv 82/714/EEG, men som omfattas av det här

direktivet i enlighet med artikel 2.2 och 3.2, efter en teknisk inspektion som ska genomföras när farkostens aktuella certifikat löper ut, dock senast den 30 december 2018, för kontroll av om farkosten uppfyller de tekniska föreskrifterna i bilaga II.

Om de tekniska föreskrifter som anges i bilaga II inte uppfylls, ska detta anges på unionscertifikatet för inlandssjöfart. Förutsatt att de behöriga myndigheterna anser att dessa brister inte utgör en uppenbar fara, får de farkoster som avses i punkt 1 fortsätta att användas fram till dess att de komponenter eller de fartygsdelar som har befunnits inte uppfylla föreskrifterna byts ut eller byggs om, varefter komponenterna eller fartygsdelarna ska uppfylla föreskrifterna i bilaga II.

3. Enligt denna artikel föreligger en uppenbar fara särskilt när föreskrifter som gäller fartygsstrukturens stabilitet, fartygets gång- eller manövreringsegenskaper eller särskilda specifikationer enligt de tekniska föreskrifterna i bilaga II berörs. De undantag som godkänns i de tekniska föreskrifterna i bilaga II får inte uppfattas som brister som utgör en uppenbar fara.

Utbyte av existerande delar mot identiska delar eller delar av likvärdig teknik och utformning under löpande reparationer och rutinunderhåll ska för tillämpningen av denna artikel inte betraktas som ett utbyte.

4. Vid de tekniska inspektioner som avses i punkterna 1 och 2 eller vid en teknisk inspektion som utförs på begäran av farkostens ägare ska det, om så är lämpligt, kontrolleras om en farkost uppfyller de ytterligare föreskrifter som avses i artikel 5.1, 5.2 och 5.3.

Artikel 8

Behöriga myndigheter

1. Unionscertifikatet för inlandssjöfart får utfärdas av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.
2. Varje medlemsstat ska upprätta en förteckning som anger de myndigheter som har behörighet att utfärda unionscertifikat för inlandssjöfart och anmäla denna till kommissionen och övriga medlemsstater.
3. De behöriga myndigheterna ska föra ett register över alla unionscertifikat för inlandssjöfart som de utfärdar i enlighet med förlagan i bilaga VI. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 24 för att ändra förlagan för att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, rationalisera administrativa krav eller ta hänsyn till den utveckling på detta område som följer av arbetet i andra internationella organisationer, framförallt CCNR.

Artikel 9

Genomförande av tekniska inspektioner

1. Den tekniska inspektion som avses i artikel 7 ska utföras av de behöriga myndigheterna. Myndigheterna får helt eller delvis avstå från teknisk inspektion av farkosten, om ett giltigt intyg utfärdat av ett erkänt klassificeringssällskap klart visar att farkosten helt eller delvis uppfyller de tekniska föreskrifterna i bilaga II.
2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att godkänna ett klassificeringssällskap som uppfyller de kriterier som anges i bilaga VII eller återkalla ett godkännande i enlighet med det förfarande som anges i punkterna 3 och

4. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.2.
3. Ansökan om godkännande ska lämnas in till kommissionen av den medlemsstat där klassificeringssällskapet har sitt huvudkontor eller en filial som får utfärda intyg som visar att farkoster uppfyller kraven i bilaga II i enlighet med detta direktiv. Ansökan ska åtföljas av all information och dokumentation som behövs för att kontrollera att kriterierna för godkännande är uppfyllda.
- En medlemsstat kan kräva att ett förhör äger rum eller att ytterligare information eller dokumentation måste lämnas in.
4. Varje medlemsstat får till kommissionen lämna in en begäran om att återkalla godkännandet om den anser att ett klassificeringssällskap inte längre uppfyller kriterierna i bilaga VII. Begäran om återkallande ska åtföljas av skriftligt underlag.
5. Fram till dess att det godkänns enligt detta direktiv ska ett klassificeringssällskap som erkänts och godkänts av en medlemsstat i enlighet med rådets direktiv 94/57/EG av den 22 november 1994¹⁰ anses vara godkänt endast när det gäller fartyg som enbart trafikerar vattenvägar i den medlemsstaten.
6. Kommissionen ska offentliggöra och uppdatera en förteckning över de klassificeringssällskap som godkänts i enlighet med den här artikeln.
7. Varje medlemsstat ska upprätta en förteckning över de myndigheter i medlemsstaten som har behörighet att utföra tekniska inspektioner och anmäla denna till kommissionen och övriga medlemsstater.
8. Varje medlemsstat ska uppfylla de särskilda föreskrifterna i fråga om inspektionsorganen och begäran om en inspektion enligt bilaga II.

Artikel 10

Giltighet för unionscertifikat för inlandssjöfart

1. Giltighetstiden för unionscertifikat för inlandssjöfart som utfärdas för nybyggda fartyg enligt bestämmelserna i detta direktiv ska fastställas av den behöriga myndigheten till högst
- a) fem år för passagerarfartyg, och
 - b) tio år för alla andra farkoster.
- Giltighetstiden ska anges på unionscertifikatet för inlandssjöfart.
2. När det gäller fartyg som redan före den tekniska inspektionen gick i trafik ska den behöriga myndigheten fastställa giltighetstiden för unionscertifikatet för inlandssjöfart i varje enskilt fall mot bakgrund av resultatet av inspektionen. De giltighetstider som anges i punkt 1 får emellertid inte överskridas.
3. Varje medlemsstat får, i de fall som anges i bilaga II, utfärda tillfälliga unionscertifikat för inlandssjöfart. Tillfälliga unionscertifikat för inlandssjöfart ska utformas enligt förlagan i del III i bilaga V. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 24 för att ändra förlagan för att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, rationalisera administrativa krav eller ta

¹⁰ Rådets direktiv 94/57/EG av den 22 november 1994 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed (EGT L 319, 12.12.1994, s. 20).

hänsyn till den utveckling på detta område som följer av arbetet i andra internationella organisationer, särskilt CCNR.

Artikel 11

Ersättande av unionscertifikat för inlandssjöfart

Varje medlemsstat ska fastställa på vilka villkor ett giltigt unionscertifikat för inlandssjöfart som förkommit eller förstörts får ersättas.

Artikel 12

Förnyelse av unionscertifikat för inlandssjöfart

1. Unionscertifikatet för inlandssjöfart ska förnyas när giltighetstiden löper ut enligt de villkor som fastställs i artikel 7.
2. För att förnya unionscertifikat för inlandssjöfart ska övergångsbestämmelserna i kapitlen 24 och 24a i bilaga II gälla för farkosten på de villkor som anges där.

Artikel 13

Förlängning av giltighetstiden för unionscertifikat för inlandssjöfart

Den myndighet som utfärdat eller förnyat ett unionscertifikat för inlandssjöfart får i enlighet med bilaga II undantagsvis förlänga giltighetstiden utan teknisk inspektion. En sådan förlängning ska anges i certifikatet.

Artikel 14

Utfärdande av nya unionscertifikat för inlandssjöfart

Om fartyget undergår större ändringar eller reparationer som påverkar fartygsstrukturens stabilitet eller fartygets gång- eller manövreringsegenskaper eller särskilda specifikationer enligt bilaga II, ska farkosten på nytt genomgå en teknisk inspektion enligt artikel 7, innan den får företa någon ny resa. Efter denna inspektion ska ett nytt unionscertifikat för inlandssjöfart utfärdas med uppgifter om farkostens tekniska egenskaper eller så ska det befintliga certifikatet ändras på nödvändigt sätt. Om certifikatet utfärdas i någon annan medlemsstat än den där det ursprungliga certifikatet utfärdades eller förnyades, ska den behöriga myndighet som utfärdade eller förnyade certifikatet underrättas inom en månad.

Artikel 15

Vägran att utfärda eller förnya samt återkallande av unionscertifikat för inlandssjöfart

1. Beslut om avslag på en begäran att utfärda eller förnya ett unionscertifikat för inlandssjöfart ska motiveras. Farkostens ägare ska underrättas och få information om hur beslutet kan överklagas och vilka frister för överklagande som gäller i den berörda medlemsstaten.
2. Ett giltigt unionscertifikat för inlandssjöfart får återkallas av den behöriga myndighet som utfärdade eller förnyade det, om farkosten inte längre uppfyller de tekniska föreskrifter som anges i dess certifikat.

Artikel 16

Ytterligare inspektioner

1. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat får när som helst kontrollera om en farkost medför ett certifikat som är giltigt enligt bestämmelserna i detta direktiv och uppfyller kraven i certifikatet eller utgör en uppenbar fara för de personer som befinner sig ombord, miljön eller sjöfartssäkerheten. De behöriga myndigheterna ska vidta nödvändiga åtgärder enligt artikel punkterna 2–5.
2. Om myndigheterna vid en inspektion konstaterar att certifikatet inte finns ombord, att det certifikat som finns ombord är ogiltigt eller att farkosten inte uppfyller kraven i certifikatet, men att det faktum att certifikatet är ogiltigt eller att kraven inte är uppfyllda inte utgör någon uppenbar fara, ska farkostens ägare eller dennes ombud vidta alla nödvändiga åtgärder för att rätta till situationen. Den myndighet som utfärdade certifikatet eller som senast förnyade det ska underrättas inom sju dagar.
3. Om myndigheterna vid en inspektion konstaterar att farkosten utgör en uppenbar fara för de personer som befinner sig ombord, för miljön eller för sjöfartssäkerheten, får de stoppa farkosten från att fortsätta sin resa till dess att nödvändiga åtgärder vidtagits för att rätta till situationen.

De får också föreskriva åtgärder som gör att farkosten, eventuellt efter avslutad transport, utan fara kan framföras till en plats där den antingen kan inspekteras eller repareras. Den myndighet som utfärdade eller senast förnyade certifikatet ska underrättas inom sju dagar.

4. En medlemsstat som hindrat en farkost från att fortsätta sin resa, eller som underrättat dess ägare om sin avsikt att göra detta om de brister som konstaterats inte avhjälpes, ska inom sju dagar underrätta den myndighet i medlemsstaten som utfärdat eller senast förnyat certifikatet om det beslut den fattat eller avser att fatta.
5. I varje beslut om att avbryta en farkosts resa som fattats inom ramen för genomförandet av detta direktiv ska skälen till beslutet anges utförligt. Beslutet ska utan dröjsmål delges den berörda parten, som samtidigt ska underrättas om möjligheterna att överklaga enligt gällande lagstiftning i medlemsstaterna, samt om tidsfristerna för detta.

Artikel 17

Unikt europeiskt identifieringsnummer för fartyg

Den behöriga myndighet som utfärdar ett unionscertifikat för inlandssjöfart ska på detta ange det unika europeiska identifieringsnumret för fartyg i enlighet med kapitel 2 i bilaga II.

Artikel 18

Likvärdiga alternativ och avvikelser

1. Medlemsstaterna får begära att kommissionen antar genomförandeakter om godkännande av avvikelser eller erkännande av likvärdighet mellan tekniska specifikationer för en specifik farkost när det gäller
 - a) användning eller medförande ombord på en farkost av andra material eller installationer eller annan utrustning eller användning av andra konstruktionsmetoder eller anordningar än dem som anges i bilaga II,
 - b) utfärdande av unionscertifikat för inlandssjöfart på försök och för en begränsad period med nya tekniska specifikationer som avviker från föreskrifterna i del II

i bilaga II, förutsatt att dessa specifikationer är likvärdiga när det gäller säkerheten,

- c) inspektionsorganens tillämpning av avvikelser för passagerarfartyg när det gäller utrymmen för personer med nedsatt rörelseförmåga, om det anses svårt att i praktiken tillämpa de särskilda föreskrifterna i kapitel 15 i bilaga II eller om det medför orimliga kostnader,
- d) användning av andra släckmedel än dem som avses i kapitel 10 i bilaga II,
- e) användning av fasta brandbekämpningssystem för att skydda föremål,
- f) tillämpning av kapitel 24 i bilaga II på farkoster som har byggts om så att de är längre än 110 m,
- g) avvikelser från föreskrifterna i kapitlen 24 och 24a i bilaga II efter det att övergångsbestämmelserna upphört att gälla, om dessa föreskrifter är tekniskt svåra att tillämpa eller om tillämpningen skulle kunna medföra orimliga kostnader,
- h) erkännande av standarder för andra system som avger mindre vattenmängder än dem som avses i kapitel 10 i bilaga II.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.2.

- 2. De likvärdiga alternativ och avvikelser som avses i punkt 1 a–g ska anges i unionscertifikatet för inlandssjöfart av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. Kommissionen och de övriga medlemsstaterna ska informeras.
- 3. I avvaktan på antagandet av sådana genomförandeakter som avses i punkt 1 a får de behöriga myndigheterna utfärda ett tillfälligt unionscertifikat för inlandssjöfart i enlighet med artikel 10.2.

I sådana fall ska de behöriga myndigheterna inom en månad efter utfärdandet av det tillfälliga unionscertifikatet för inlandssjöfart meddela kommissionen och de övriga medlemsstaterna farkostens namn och europeiska identifieringsnummer för fartyg, typ av avvikelse och namnet på den stat där farkosten är registrerad eller har sin hemmahamn.
- 4. Kommissionen ska offentliggöra ett register över radarnavigeringsanläggningar och girhastighetsindikatorer som godkänts i enlighet med bilaga II.

Artikel 19

Erkännande av certifikat för farkoster från tredje land

Unionen ska inleda förhandlingar med tredjeländer för att säkerställa ömsesidigt erkännande av certifikat mellan unionen och tredjeländer.

I avvaktan på att sådana överenskommelser ingås får de behöriga myndigheterna i en medlemsstat erkänna de certifikat som utfärdats för farkoster från tredjeland för trafik på den medlemsstatens vattenvägar.

Utfärdandet av unionscertifikat för inlandssjöfart för farkoster från tredjeland ska ske i enlighet med artikel 7.1.

Artikel 20

Fortsatt tillämplighet av direktiv 2009/100/EEG

För farkoster som inte omfattas av artikel 2.2 och 2.3 i det här direktivet men av artikel 1 a i direktiv 2009/100/EEG ska bestämmelserna i det direktivet gälla.

Artikel 21

Övergångsbestämmelser angående användningen av handlingar

Handlingar som omfattas av detta direktiv och som utfärdats av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i enlighet med direktiv 2006/87/EG före detta direktivs ikraftträdande ska fortsätta att gälla tills de löper ut.

Artikel 22

Anpassning av bilagorna

1. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 24 om anpassningar av bilagorna I, II, III, IV och VII till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen eller den utveckling på detta område som följer av arbetet i andra internationella organisationer, särskilt CCNR, för att se till att de två certifikat som avses i artikel 3.1 a utfärdas på grundval av tekniska föreskrifter som garanterar en likvärdig säkerhetsnivå, eller för att ta hänsyn till de fall som avses i artikel 5.

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 24 om bindande administrativa anvisningar när det gäller den närmare tillämpningen av de tekniska föreskrifterna i bilaga II, för att säkerställa en harmoniserad tolkning av de föreskrifterna eller för att ta hänsyn till bästa praxis som utvecklats på unionsnivå eller som härrör från det arbete som utförs i internationella organisationer, särskilt CCNR.

När den antar sådana delegerade akter ska kommissionen se till att de tekniska föreskrifterna för utfärdande av unionscertifikatet för inlandssjöfart, vilket är giltigt för sjöfart på Rhen, ger en säkerhetsnivå som motsvarar den som krävs för utfärdande av det certifikat som avses i artikel 22 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen.

2. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 24 för att uppdatera hänvisningarna i detta direktiv till vissa bestämmelser i bilaga II med hänsyn till de ändringar som gjorts i denna bilaga.

Artikel 23

Föreskrifter av tillfällig natur

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 24 för att fastställa tekniska föreskrifter av tillfällig natur för farkoster för att möjliggöra provningar i syfte att uppmuntra innovation och teknisk utveckling. Sådana föreskrifter ska gälla i högst tre år.

Artikel 24

Delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3, 4, 8, 10, 22 och 23 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den [dag då det här direktivet träder i kraft].
3. Europaparlamentet eller rådet får när som helst återkalla den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3, 4, 8, 10, 22 och 23. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3, 4, 8, 10, 22 och 23 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då kommissionen delgav dem akten. Europaparlamentet eller rådet kan förlänga denna period med två månader.

Artikel 25

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som upprättats genom artikel 7 i rådets direktiv 91/672/EG, nedan kallad *kommittén*. Kommittén är en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. Om kommitténs yttrande ska erhållas genom skriftligt förfarande, får dess ordförande besluta att avsluta förfarandet utan resultat inom tidsfristen för avgivande av yttrandet.

Artikel 26

Påföljder

Medlemsstaterna ska föreskriva påföljder för överträdelse av nationella bestämmelser som har utfärdats med tillämpning av detta direktiv och ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa påföljder tillämpas. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 27

Införlivande

1. De medlemsstater som har sådana inre vattenvägar som avses i artikel 1.1 ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv med verkan från och med den 1 januari 2015. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 28
Upphävande

Direktiv 2006/87/EG ska upphöra att gälla med verkan den 1 januari 2015.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 29
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 30
Adressater

Detta direktiv riktar sig till de medlemsstater som har sådana inre vattenvägar som anges i artikel 1.1.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FÖRTECKNING ÖVER BILAGOR

Bilaga I Förteckning över unionens inre vattenvägar, uppdelade geografiskt i zonerna 1, 2, 3 och 4

Bilaga II Tekniska minimikrav för farkoster som trafikerar inre vattenvägar i zonerna 1, 2, 3 och 4

Bilaga III Områden för eventuella ytterligare tekniska föreskrifter för farkoster som trafikerar inre vattenvägar i zonerna 1 och 2

Bilaga IV Områden för eventuella begränsningar av de tekniska föreskrifterna för farkoster som trafikerar inre vattenvägar i zonerna 3 och 4

Bilaga V Förlaga till unionscertifikat för inlandssjöfart

Bilaga VI Förlaga till register över unionscertifikat för inlandssjöfart

Bilaga VII Klassificeringssällskap